

[Socialministeren.]

tal tale om forhøjelser på omkring 200 kr. årlig for bistandstillægget og på omkring 350 kr. årlig for plejetillægget.

Det foreslås, at denne forhøjelse også får virkning for bistandsydelsen og plejeydelsen. Disse ydelser tilkommer som bekendt personer, der har behov for stadig bistand eller pleje, men — som som følge af for stor erhvervsevne — ikke kan få invalidepension.

Der er stillet forslag om at gøre betingelserne for bistandstillæg til invalidepensionen noget mindre strenge end efter den nuværende lov. Efter de gældende regler kan der kun ydes bistandstillæg, når pensionisten på grund af invaliditet stadig har behov for bistand af andre til personlige fornødenheder, d. v. s. påklædning, spisning o. s. v., og når pensionisten lider af blindhed eller stærk synssvækkelse. Det er nu foreslået, at der også skal kunne ydes bistandstillæg, hvis pensionisten på grund af invaliditet er ude af stand til at passe husholdningen, når dette skønnes at gøre det nødvendigt at holde fremmed hjælp.

Det er foreslået at afskaffe de nuværende bestemmelser om, at bistands- og plejetillæg og bistands- og plejeydelse reduceres, når to samlevende ægtefæller begge har ret til et af disse tillæg eller en af disse ydelser.

Desuden er det foreslået, at der indføres en invaliditetsydelse til personer, som vel ikke har behov for stadig bistand eller pleje, men som dog har så svær lægelig invaliditet, at de ville kunne opnå invalidepension, hvis erhvervsevnen var tilstrækkeligt nedsat. Efter forslaget er denne ydelse noget mindre end bistandsydelsen. Med det nuværende pristal vil den udgøre mellem 119 og 136 kr. månedlig, og den vil således virke som et supplement til en erhvervsindtægt.

Det har været tanken, at denne ydelse navnlig skulle komme tidligere invalidepensionister til gode i tilfælde, hvor de har arbejdet sig op til at have så megen erhvervsmæssig beskæftigelse, at erhvervsevnen ikke længere anses for væsentlig nedsat, uanset at der stadig foreligger en betydelig lægelig invaliditet, og hvor invalidepensionen derfor er inddraget. Når en invalid har erhvervsmæssig beskæftigelse — enten han er tidligere invalidepensionist eller ikke — kan invaliditeten ofte bevirke,

at han har særudgifter i erhvervet, navnlig til befordring, eller at han på grund af langsommere arbejdstempo eller flere sygedage har lavere indtægt end en ikke-invalideret i samme erhverv. I sådanne tilfælde vil invaliditetsydelsen kunne virke som en opmuntringspræmie, der gør invaliden interesseret i at tage beskæftigelse fremfor at indrette sig varigt på at leve af invalidepension.

Nogle forslag i kommissionens betænkning, der er optaget i lovforslaget, tager mere direkte sigte på at tilskynde erhvervshæmmede til at tage beskæftigelse, hvor dette er muligt, fremfor vedvarende at modtage invalidepension, altså det samme synspunkt, der ligger til grund for forslaget til loven om revalidering. Jeg kan således nævne, at der er foreslået en udvidet adgang for invalideforsikringsretten til at forlange en ansøger om invalidepension indlagt til behandling og til at lade en invalidepensionist lægeundersøge. Jeg kan også nævne, at det er foreslået, at der ikke skal kunne tilkendes invalidepension, når invalideforsikringsretten finder, at der i stedet bør iværksættes foranstaltninger som behandling, optræning eller uddannelse, altså hvor en revalidering er mulig.

Efter den nuværende lov består invalideforsikringsretten foruden formanden af 2 læger, 1 arbejdsgiver og 2 medlemmer, der ved deres første udnævnelse skal opfylde betingelserne for at være nydende sygekassemedlemmer. Det er foreslået i overensstemmelse med invalideforsikringskommissionens betænkning, at en af sygekasse-repræsentanterne erstattes med et medlem, der udpeges efter indstilling af De samvirkende Invalideorganisationer. I overensstemmelse med betænkningen er det endvidere foreslået, at det skal kunne fastsættes i rettens forretningsorden, at sager om invalidepension, hvor det ikke frembyder tvivl at ansøgeren er berettiget til pension, skal kunne afgøres af retsformanden uden forelæggelse i et retsmøde.

Jeg skal nu nævne nogle foreslåede ændringer i bestemmelser, der er fælles for invalide- og folkepensionister.

Adgangen til invalidepension har hidtil været betinget af, at ansøgeren var medlem af sygeforsikringen, og ved socialreformen